

Motion till riksdagen 2006/07: MJ327

av **Birgitta Ohlsson (fp)**

Jakt på rovdjur

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att 500 vargar borde vara ett minimum för en livskraftig vargstam.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skydds jakt på varg först bör tillåtas när vargstammen nått ett antal på 200 individer och då enbart gälla utvidgad jakträtt i renskötselområden.

Motivering

Jakt på rovdjur har alltid varit en brännbar fråga. Å ena sidan beskrivs rovdjur som skadliga, å andra sidan som ett nyttigt inslag i naturen för att bevara mångfalden. Liberaler har alltid betonat det senare; att pluralismen bland arter ska sättas i centrum. Alltsedan liberaler och frisinna startade Naturskyddsföreningen och formulerade en naturvårdspolitik har förvaltarstanken, idén att vi människor inte har rätt att förbruka naturmiljö utan ett ansvar att förvalta den för kommande generationer, varit en utgångspunkt för liberal miljöpolitik.

Jaktfrågan bör analyseras i ett större perspektiv. Man skulle kunna säga att jakten i sig påverkar naturens mångfald utifrån tre nivåer; genetiskt, artmässigt och genom att förändra ekosystemet. För det första är den genetiska variationen basen för vår biologiska mångfald. Det är negativt med mindre populationer av djur eftersom det ökar riskerna för inavel betydligt, vilket i sin tur ger minskad livskraft och sämre anpassningsförmåga. Inte minst vargen är extra känslig för detta. Samtidigt är också den mänskliga jakten en bov vad gäller mångfald, då de djur som är mest eftertraktade bland jägarna är de stora och friska. Rovdjuren däremot dödar oftare de svagare djurindividerna. Det senare bidrar till både genetisk mångfald och livskraftiga stammar.

Fel! Okänt namn på

Vi i västvärlden blir ofta upprörda när exotiska djur i u-länder fördrivs och jagas. Samtidigt vill många här minimera våra egna nordiska rovdjur. Men rovdjuren har faktiskt rätt att existera för sin egen skull. Däremot inte sagt att de djurägare som drabbas av att vargarna river får eller renar inte ska få ersättning. Tvärtom. Staten bör göra sitt yttersta för att hjälpa de drabbade finansiellt, men också genom att tänka kreativt vad gäller stöd till stängsel och inhägnader för tamdjur.

Under alla omständigheter skall populationsstorleken garanteras på ett seriöst sätt. De fem stora svenska rovdjursarterna: björn, varg, lo, järv och kungsörn har dessvärre under lång tid varit utsatta för en omfattande jakt. Ibland har det till och med funnits en risk för att de skulle försvinna ur den svenska naturen. Fridlysning har dock varit ett instrument för att kunna rädda utrotningshotade arter. Detta arbete måste fortsätta och utvecklas.

Antalet vargar i Sverige uppgår idag i runda tal till 100 stycken. Jämfört med en rad andra länder i Europa är detta en låg siffra. Spanien har cirka 1 500 vargar, Polen 850–900, Baltikum cirka 1 500–2 000 och Rumänien cirka 2 500 vargar. Vi vet att vargpopulationens genetiska framtid är instabil. Minst 500 vargar borde vara ett minimum samtidigt som skydds jakt bör tillåtas först när vargstammen nått ett antal på 200 individer och då enbart gälla utvidgad jakträtt i renskötseområden.

Stockholm den 26 oktober 2006

Birgitta Ohlsson (fp)